

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **T., s.r.o. K.**, F., IČO: X. zastúpeného JUDr. M., advokátom, K., F., proti žalovanému **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach**, Staničné nám. 9, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2009 číslo KE/2009/062465, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2010, č.k.7S/86/2009-62, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2010, č.k.7S/86/2009-62, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 13. januára 2010, č.k.7S/86/2009-62, podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 30. júna 2009 číslo KE/2009/062465 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 55 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) zrušil žalobcovi postavenie chránenej dielne s adresou prevádzky K., P..

Súd prvého stupňa zistil, že žalovaný prevádzke žalobcu na ulici P., K. rozhodnutím 8. januára 2007 č. 07/001215/OM APTP a PR priznal postavenie chránenej dielne s účinnosťou od 1. januára 2007. K zrušeniu postavenia chránenej dielne došlo z dôvodu, že žalobca ako zamestnávateľský subjekt konal v rozpore so zákonom o službách zamestnanosti a poukázal na protokoly z kontroly. Žalobca na základe rozhodnutia žalovaného prevádzkoval päť chránených dielní, pričom žalovaný zrušil postavenie chránenej dielne len prevádzky na P., K., vo vzťahu ku ktorej zistil (na rozdiel od ďalších chránených dielní) nesplnenie zákonných podmienok prevádzky. Podľa názoru krajského súdu nesplnenie podmienok ustanovených zákonom o službách zamestnanosti ako dôvod zrušenia chránenej dielne sa musí týkať tejto zrušovanej chránenej dielne. Krajský súd dospel k záveru, že vydaným rozhodnutím bol žalobca ukrátený na svojom práve lebo žalovaný vec nesprávne právne posúdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania za právne zastupovanie v sume 281,77 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie. Namietal, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zistil skutkový stav, nesprávne ho vyhodnotil a potom dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedol, že na základe dvoch kontrol, ktoré vykonal u žalobcu v júli 2007 zistil, že žalobca porušil zákon o službách zamestnanosti. V potvrdení pre zamestnávateľov uvádzal skreslené údaje o celkovej cene práce pre zamestnávateľské subjekty, ktoré žalobcovi zadávali zákazky na účely preukázania náhradného plnenia povinnosti zamestnávať občanov so zdravotným postihnutím za roky 2006 a 2007. Neodvedením povinného odvodu pri neplnení povinného podielu zamestnania občanov so zdravotným postihnutím a tieto prostriedky sú súčasťou verejných prostriedkov určených na podporu vytvárania pracovných miest, spôsobil škodu. Podľa § 55 ods. 4 zákona o službách zamestnanosti preto zrušil chránenú dielňu na P., K., čo však žalobcovi nebránilo prevádzkovať túto dielňu aj naďalej ale už bez poskytnutia finančných príspevkov žalovaným na úhradu prevádzkových nákladov. Namietal, že nekonal v rozpore so zákonom o službách zamestnanosti a preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného z 30. júna 2009 č. KE/2009/062465 o zrušení postavenia chránenej dielne v prevádzke žalobcu.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav uvádzaný v dôvodoch napadnutého rozsudku, na ktorý v splnom rozsahu odvolací súd poukazuje.

Žalovaný na základe žiadosti žalobcu v zmysle § 55 ods. 4 vety prvej zákona o službách zamestnanosti priznal rozhodnutím z 8. januára 2007 číslo 07/001215/OM a PR žalobcovi postavenie chránenej dielne na neurčito (chráneného pracoviska) s účinnosťou od 1. januára 2007 prevádzky na P. v K.. Rovnako priznal postavenie chránenej dielne na neurčito aj prevádzky v K. na J., ďalej na S., na K. a prevádzky na ul. S. v R. S..

V uvedenom priznaní žalovaný súčasne žalobcu upozornil na jeho povinnosť viesť osobitnú evidenciu nákladov, výkonov a hospodárskeho výsledku chránenej dielne alebo chráneného pracoviska v zmysle § 55 ods. 4 zákona o službách zamestnanosti. Súčasne upozornil žalobcu ako zriaďovateľa chránenej dielne alebo chráneného pracoviska povinnosť nahlásiť do 30 pracovných dní úradu všetky zmeny týkajúce sa postavenia chránenej dielne (chráneného pracoviska). Žalovaný si tiež vyhradil právo kontroly dodržiavania postavenia chránenej dielne (chráneného pracoviska).

Z uvedeného upozornenia teda vyplýva, že ak žalovaný pri kontrole dodržiavania postavenia chránenej dielne (chráneného pracoviska) zistí porušenie, resp. nesplnenie príslušného ustanovenia zákona o službách zamestnanosti, je oprávnený postupovať v zmysle

§ 64 ods. 2 cit. zákona a priznané postavenie chránenej dielne resp. chráneného pracoviska predmetnej prevádzky zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako ako súd prvého stupňa zastáva právny názor, že ak žalovaný prevádzke žalobcu udelil postavenie chránenej dielne samostatne (t.j. každej prevádzke žalobcu zvlášť), tak nedostatky dodržiavania postavenia tejto chránenej dielne zistené žalovaným pri vykonanej kontrole tejto prevádzky s postavením chránenej dielne ako dôvod pre zrušenie tohto postavenia, sa nevyhnutne musí týkať tejto prevádzky.

Žalovaný s poukazom na § 55 ods. 4 zákona o službách zamestnanosti 3. júna 2009 zrušil postavenie chránenej dielne s účinnosťou od 29. mája 2009 prevádzke na Poľskej 2, Košice, s počtom troch zamestnancov so zdravotným postihnutím (100 %).

Žalobca namietal, že žalovaný pri vykonanej kontrole u tejto prevádzky nezistil nedostatky. Žalovaný v odôvodnení o zrušení postavenia chránenej dielne prevádzky na Poľnej 2, Košice uviedol, že žalobca ako zamestnávateľ neplní podmienky podľa zákona o službách zamestnanosti porušením § 64 ods. 2 platného do 30. apríla 2008 a následne konkretizoval zistené porušenie s následným vznikol škody. Je však potrebné prisvedčiť žalobcovi, že v odôvodnení zrušenia postavenia chránenej dielne žalovaný konkrétne u tejto prevádzky nevytkol žalobcovi žiadne porušenie, na ktoré v priznaní postavenia chránenej dielne upozornil.

V preskúmvanej veci krajský súd vyhádžal z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP s tým, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V čase vydania rozhodnutia súd prvého stupňa ani odvolací súd nezistil zákonný dôvod pre zrušenie postavenia chránenej dielne prevádzky žalobcu na P. K..

Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, že odporca pri posudzovaní postavenia chránenej dielne nepostupoval v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Účastníkom odvolací súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 a § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a ods. 2 OSP. Úspešný žalobca v odvolacom konaní ich náhradu nežiadal a neúspešnému žalovanému v odvolacom konaní právo na ich náhradu nevzniklo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová